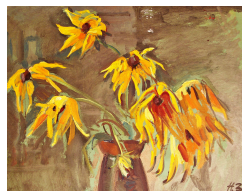

ЗАРУ́БА Наталія Іванівна (14(27). 06. 1915, м. Пенза, Росія — 15. 01. 2008, Київ) — живописець. Дружина [Костянтина](#), мати [Ірини Заруб](#). Член НСХУ (1946). Закін. Київський художній інститут (1946; викл. *О. Фокін, О. Шовкуненко*). Працювала художником у ред. г. «Комуніст», «Радянська Україна», «Література і мистецтво», «Літературна газета» (1941–46), ж. «Україна» (1946). Учасниця всеукр., всесоюз. мистецьких виставок від 1947. Основна галузь — станк. живопис (портрет, пейзаж, натюрморт). Окремі роботи зберігаються в НХМ.

Основні твори

Фотоілюстрації

«Після війни» (1947), «Айстри» (1953), «Квіти» (1953; 1992), «Півонії» (1954), «Річка Стугна на Київщині» (1955), «Донька», «Дитина, яка спить» (обидва – 1958), «У парку» (1959), «Валя-школярка», «Н. Осецька» (обидва – 1963), «Народна артистка СРСР Н. Ужвій» (1964), «Осіннє сонце» (1968), «Біла свитка», «Автопортрет» (обидва – 1970), «Стара Лавра» (1980).

Рекомендована література

1. Хорицька І. За мольбертом – Мати // Рад. Україна. 1958, 20 берез.

П. В. Нестеренко

Бібліографічний опис:

Заруба Наталія Іванівна / П. В. Нестеренко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-15586>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).